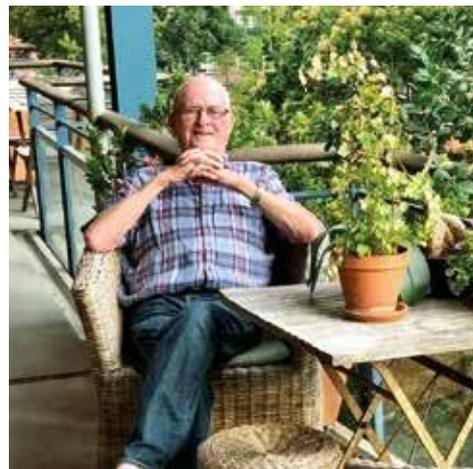

Onlangs bereikte ons het droevige bericht van het overlijden van Max van den Berg. Vanaf 1994 tot vorig jaar heeft Max deel uitgemaakt van de redactie van het Contactblad. In die vijftientig jaar heeft hij een belangrijk stempel op het blad gedrukt. Vrijwel ieder nummer bevatte minstens twee bijdragen van zijn hand, niet zelden lange, meerdere pagina's bestrijkende artikelen waarvoor het nodige onderzoek was verricht. Een snelle rekensom leert dat hij meer dan tweehonderd artikelen moet hebben gepubliceerd in het Contactblad.

Max van den Berg

IN MEMORIAM

Max van den Berg (1927-2022)

Ondanks zijn ogenschijnlijk onverwoestbare energie moest hij begin 2021 zijn medewerking staken als gevolg van een coronabesmetting. Voor het Contactblad een gevoelige aderlating, om nog maar te zwijgen van zijn immer inspirerende aanwezigheid tijdens de driemaandelijke redactievergadering. Buitengewoon geanimeerde bijeenkomsten die al snel anderhalf tot twee uur in beslag konden nemen, niet in het minst vanwege de talrijke voorstellen die door hem vol vuur werden aangedragen. Steevast voorzien van pakkende anekdotes, saillante details en persoonlijke ervaringen. Max wist hoe hij een verhaal moest vertellen, waarbij - om het gewenste effect te bereiken - niet geschroomd werd de werkelijkheid enigszins te verfraaien en te dramatiseren.

Wat echter niets afdeed aan de kwaliteit van zijn artikelen. En de gevarieerdheid daarvan. Max kon putten uit een brede kennis, was belezen en nieuwsgierig en altijd waren er de herinneringen aan de oorlog die ook in zijn familie diepe sporen hadden nagelaten. Hij haalde vergeten Amsterdamse verzetsgeschiedenissen boven water, bezocht oorlogsexposities in alle uithoeken van het land, maar richtte evenzeer de blik over de grens. Een buitenlandse reis leverde altijd weer nieuwe ontdekkingen op waar we als redactie beslist niet aan voorbij mochten gaan. Zoals de oorlogsvoering in het Noordpoolgebied of op het Griekse eiland Rhodos. Indrukwekkend was zijn relaas over de zoektocht naar een oude Russische officier die betrokken was geweest bij de opstand in Sobibor, het kamp waar verschillende van Max' Joodse familieleden waren vermoord.

In zijn geboortestad Amsterdam, waar hij zijn leven lang bleef wonen, was hij actief op vele fronten. In de oorlog al, als middelbare scholier, tijdens de Februaristaking. Na de bevrijding vele jaren in tal van functies binnen de communistische partij. Hij was een van de initiatiefnemers van de eerste Auschwitzherdenking in 1952 en het in 1984 geopende Verzetsmuseum Amsterdam. Vanaf 1981 zat hij tien jaar lang in de deelraad van het westelijke stadsdeel Osdorp, waar hij zich inzette voor de bouw van het zeer succesvol geworden cultureel centrum De Meervaart. Veel meer wapenfeiten zijn opgetekend in zijn autobiografische bundel *Tegenwicht* (2007) waarin hij op geheel eigen, aantekelijke en gedetailleerde wijze verslag deed van de talloze initiatieven, manifestaties en protestacties waar hij decennialang onvermoeibaar een bijdrage aan had geleverd.

Max van den Berg was tot op zeer hoge leeftijd een veelgevraagd spreker tijdens herdenkingen en verhef zijn stem bij demonstraties tegen racisme, discriminatie, fascisme en sociale ongelijkheid. In 2021 ontving hij de Andreaspennig, een eerbetoon van de gemeente Amsterdam voor personen die zich onderscheiden hadden op sociaal, cultureel en maatschappelijk gebied met een landelijke uitstraling. De Stichting 1940-1945 is hem dankbaar voor zijn jarenlange inzet. Redactievergaderingen van het Contactblad zijn sinds zijn vertrek niet meer hetzelfde.

Redactie en bestuur